

ROZKAZ Nr. 17.

Przemyśl, dnia 7. maja 1919.

1.

L. 336/IIa.

Przydział.

Rozkaz Dow. Wschód Nr. 89 z 5/5 1919. L. kwat. 1412.

Przydzielam plut. rach. Szotta Bronisława, z Komisji kasowej baonu załogowego w Przemyślu — do Kolumny sanitarnej dyw. gen. Zielińskiego, w charakterze rachunkowego podof. (L. 2293. I. A./6938 VII.)

2.

L. 337/IIa.

Przeniesienie.

Rozkaz Dow. Wschód Nr. 89 z 5/5 1919. L. kwat. 1417.

Przenoszę jedn. sierżanta rach. Trębaczewskiego Zygmunta, z grupy ppłk. Beckera — do Intendantury III. dywizji legionowej. (L. 10835. VII.)

3.

L. 338/IIa.

Rozkaz Dow. Wschód Nr. 89 z 5/5 1919. L. kwat. 1420.

Przenoszę jedn. st. żołn. rach. Niżyńskiego Aleksandra, z baonu etap. uzup. Lwów, do Intendantury III. dywizji leg. gen. Zielińskiego. (L. 10829. VII.)

4.

L. 339/IIa.

Dystynkcyje urzędników wojskowych.

Rozk. Dow. Wschód Nr. 89 z 5/5 1919. O. W./kwat. 303.

Mimo wydanych instrukcyi i ogłoszenia dotyczącego rozkazu, jeszcze ciągle zdarzają się wypadki, że urzędnicy wojskowi używają dystynkcyi oficerskich, jak rozet oficerskich na czapkach, gwiazdek na epoletach i t. d., co niejednokrotnie jest powodem rozlicznych nieporozumień.

Przypominam, że w myśl punktu 36. przepisów służbowych dla urzędników wojskowych, ogłoszonych rozkazem M. S. W. L. 476. z 30. stycznia 1919. Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 13. z dnia 6. lutego 1919, intymowanych rozkazem D. W. P. na Gal. wsch. Nr. 56. z 7. marca 1919. O. W./op. 45., obowiązującym jest dla urzędników wojskowych noszenie mundurów oficerów piechoty, jednakowoż z następującymi odmianami:

a) na czapce gwiazdka urzędnicza, okrągła, gładka, z wypukłym, granatowym krążkiem we środku;

b) na epoletach rozetki gładkie, kwadratowe, złote;

c) podkłady pod epoletami i wypustki ciemno-granatowe;

d) bagnet i pendent biały według wzoru dla sierżantów sztabowych, przeplatane nitkami ciemno-granatowymi.

Zabraniam surowo noszenia części umundurowania sprzeciwiających się powyższym przepisom. Części takie, o ile są dotychczas w użyciu, należy bezzwłocznie zastąpić przepisowemi. Wszelkie wykroczenia przeciw powyższemu rozkazowi ulegną surowej karze. (L. 1.060/Kw.)

5.

I. L. 154/IV.

O. W./op. 157. — Zapotrzebowanie uzupełnień.

Nacz. Dow. Oddz. I. Nr. 7394/I.

Rozkaz Dow. „Wschód“ Nr. 81 z 1/5 1919 r.

Ministerstwo Spraw Wojskowych pismem z dnia 17/IV. b. r. za Nr. 1451/Mob. zwróciło się do Nacz. Dow. z prośbą o powiadomienie Dowództw grup stojących w polu, aby swe zapotrzebowania zgłaszały bezwarunkowo w Nacz. Dow., a nie w M. S. W.

Ponieważ zdarzają się wypadki, iż poszczególne bataliony i pułki zgłaszają się pisemnie lub przez specjalnych karyerów wprost do M. S. W. z prośbą o uzupełnienia, przeto Nacz. Dow. przypomina Dowództwom grup operujących, że wszelkie prośby o uzupełnienia kierowane być mają wyłącznie do Nacz. Dow. i poleca nakazanie poszczególnym Dowództwom pilnego przestrzegania w tych razach dróg służbowych. (L. op. 3265/1179. Kwat. Gł.)

6.
L. 103/IVf.

Dla uruchomienia świeżo powstających i uzupełniających już istniejących formacji, Armia nasza potrzebuje bardzo wiele koni, których wojną i okupacjami wyczerpanym Państwie dostać nie można. Wskutek tego niezbędną jest największa oszczędność z materiałem końskim.

W obrębie Dywizji wprowadzam na razie etat koni zmniejszony oparty nie na przepisach, lecz ograniczający się do najniezbędniejszych konieczności. (Patrz załącznik A).

Sądzę że zrozumienie ważności sprawy ogólnej wyda rezultat pożądany i przyczyni się znacznie do szybkiego uruchomienia naszej Dywizji, która do przeprowadzenia wojny ruchomej jest niezbędnie potrzebną.

Po zorganizowaniu taborów wedle tego prowizorycznego etatu należy natychmiast nadliczbowe koni zgłosić w Dow. Dywizji i donieść stan koni i taborów wedle wzoru A) oddzielnie dla każdego, 1) sztabu pułk. 2) baonu, 3) komp. K. M. z oznaczeniem ilości i systemu tychże, 4) baterji, 5) kol. am., 6) szwadronu.

Nazwa oddziału	
Konie wierzch.	
Konie zaprzęg.	
Powozy i wózki	
Wozy krajowe	
Wozy wojskowe	
Siodła kompl.	
Uprząż skórzana	
Uprząż parczana	
Kuchnie polowe	
Kar. masz. austriackie	
Kar. masz. niemieckie	
Kar. masz. rosyjskie	

Stan taborów i koni w dahu

Wzór A)

Etat tymczasowy dla Sztabu pułku, Baonu i Komp.
K. M. — (6 K. - M.)

	Konie wierzchowych	Konie taborowych	Wozów	
Dowódca pułku	2			
Adjutant	1			
Dowódca taboru pułk.	1			
Lekarz pułkowy	1			albo 2 konie tabo- rowe w bryczce.
4-konny wóz		4	1	pod sprząty sap.
2-konny wóz bag.		2	1	
Dowódca baonu	1			
Adjutant	1			
Oficer prowiantowy	1			
Oficer rachunkowy			1	
Lekarz		2		
1-wóz bagażowy		2	1	dla sztabu baonu
2 wozy bagażowe		4	1	dla czterech komp.
4 wozy amunicyjne		8	4	
4 wozy prowiantowe		8	4	
4 kuchnie polowe		8		
1 wóz sanitarny		2	1	
Dow. komp. kar. m.	1			
na 2 kar. masz. 1 wóz		6	3	Przy ciężk. k. m. na 1 k. m. wóz
1 wóz bagażowy				
1 wóz prowiantowy				

Konie własne o ile jednak nie przekraczają Etatem ogłoszonym rozkazem Szt. Gen. Nr. 27. z dnia 25/XI. 1918, wolno trzymać ponad powyższy etat tymczasowy.

7.
L. 320/IVc.

Szczepienie przeciw tyfusowi brzuszemu.

I.

W jak najkrótszym czasie należy wszystkich żołnierzy z wyjątkiem szczepionych w ostatnich sześciu miesiącach, zaszczepić przeciw tyfusowi brzuszemu. O przeprowadzonym szczepieniu należy zawiadomić szefa san. Dyw., podając oddziały i wykaz ludzi szczepionych. Szczepionka jest do odebrania za kwitem w szpitalu załogi w Przemyślu. Flaszki muszą być osobno kwitowane i później szpitalowi zwrócone.

II.
Sposób szczepienia przeciw durowi brzuszemu.

1. Szczepienie pierwsze dla nigdy nie szczepionych:
Pierwsze wstrzyknięcie 0,5 cm³ szczep. — 7 dniowa pauza.
Drugie wstrzyknięcie 1 cm³ szczep. — 7 dniowa pauza.
Trzecie wstrzyknięcie 1 cm³ szczep.

2. Szczepienie wtórne, jeżeli osobnik już raz był szczepiony:
Pierwsze wstrzyknięcie 0,5 cm³ szczep. — 7 dniowa pauza.
Drugie wstrzyknięcie 1 cm³ szczep.

U osobników już kilkakrotnie przedtem szczepionych wystarczy jednorazowe wstrzyknięcie 0,5 cm³ szczep.

Szczepienia przeciw durowi brzuszemu powinny być powtarzane co najmniej co 8 miesięcy.

Szczepienie w formacjach frontowych należy przeprowadzić w miarę możliwości tak, by sprawność bojowa żołnierzy na tem nie ucierpiała.

8.
L. 321/IVc.

Doniesienie o źródle choroby zakaźnej.

Przy odsyłaniu podejrzanych o choroby zakaźne należy jak najdokładniej podać miejscowość gdzie chory przebywał i z kim się stykał w ostatnich piętnastu dniach. Doniesienie to ma odejść razem z chorym do odnośnego zakładu sanitarnego wzgl. szpitala.

Za zgodność:
CIBICKI, por.
szef adjutantury.

9.
L. 322/IVc.

Skierowanie doniesień o chorobach zakaźnych.

Lekarze pełniący służbę przy oddziałach donoszą o każdym wypadku choroby zakaźnej, 1) szefowi san. Dyw., 2) referen. higieny przy Kwatermistrzostwie w Przemyślu.

10.
L. 86/IVb.

Pomijanie drogi służbowej.

Rozk. Dow. „Wschód“ Nr. 81 z 1/5 1919 r.

Pomimo wielokrotnych rozkazów zdarzają się jeszcze wypadki, że dywizye, grupy operujące, a nawet poszczególne oddziały zwracają się z zapotrzebowaniami amunicyjnymi wprost do Szefa Sztabu Dow. W. P. na Gal. wch., szefa Sztabu Kwat. lub jak to również zdarzyło się do dowodzącego generała, zmierzając w ten sposób osiągnąć większy przydział amunicyjny lub przyspieszenie wysyłki.

Zwraca się uwagę, że usiłowania takie są zupełnie bezcelowe, gdyż sprawy takie odstępowane są z reguły referatowi uzbrojenia Kwat. i dlatego pociągają za sobą opóźnienie załatwienia. (L. 397. II. A. Kwat./1349. Adj.).

ZIELIŃSKI m. p.
generał i dowódca.